

آتش سوزی جاده نادر پشتون: "بز در غم جان کندن و قصاب ده غم چربو"

در آتش سوزی جمعه شب در جاده نادر پشتون شهر کابل، بخش های زیادی از پنج بازار وسایل برقی و تلفون های همراه سوخته است.

محمد ابراهیم رسولی، رئیس اتحادیه شرکت های وسایل برقی می گوید: «در حدود دوازده ساعت گذشته تمام دار و ندار مردم سوخت. نمی دانیم به کی شکایت کنیم که چرا به وقت رسیده گی نشد.» این بازارها در ناحیه دوم شهر کابل در نزدیکی کاخ ریاست جمهوری قرار دارد.

بعضی دکانداران در این بازارها، ادعا دارند که در جریان این آتش سوزی و در موجودیت نیروهای امنیتی در محل، بخشی از مال های شان از سوی مردم و پولیس دزدی شده است.

فهمیم، یکی از این دکانداران بیان داشت: «من به چشمانم دیدم که شماری از کارمندان اطفائی و پولیس، به جای آن که آتش را خاموش کنند و تأمین امنیت کنند، دست به چور و چپاول می زدند.» امید حبیبی، دکاندار دیگر نیز اظهار داشت: «دکانداران ما کارتن مال های شان را بیرون می کردند، اما به زور از نزد آنان می گرفتند و دزدی می شد.»

جان و مال مردم در نظام های بشری امنیت ندارد و هر لحظه در معرض خطر است. هرکس برای حفظ جان خود باید محافظ و برای حفاظت مال اش تدابیر شخصی مثل بیمه تجارت داشته باشد، در غیر آن تقصیر به گردن خودش است. هیچ نهاد دولتی مسئول و پاسخگو در زمینه نیست. از برکت همین نظام، مردم و مسئولین آموخته اند که در جریان حوادثی مانند آتش سوزی شام پنجشنبه با استفاده از فرصت چگونه به نفع خود به مال متضررین دستبرد بزنند؟ مثل عام است که "بز در غم جان کندن و قصاب ده غم چربو". حفاظت جان و مال مردم از جمله مسئولیت های اساسی دولت ها محسوب می شود؛ اما دولت های فعلی در تباری با مافیایی جهانی از راه های مختلف مثل: وضع مالیات کمرشکن و بیمه های بی مورد به مکیدن خون اتباع شان ادامه می دهند. دولت با چنین برخورد منفعت گرایانه و سود جویانه احساس حفاظت جان و مال برادر مسلمان را از مردم گرفته است.

علی عمر صدیقی